

Reşat Nuri Güntekin

— Oya GEDİK · 05 Kasım 2009

Dün gece" yıllar önce okuduğum romanın sararmış solmuş yapraklarının arasında" Reşat Nuri Güntekin'in' "Akşam Güneşi adlı' kitabınının 36'ncı sayfasında , yazdığım bir yazımı buldum...

Nakkaştepe'de papatya tarlasında geçen çocukluğum...

Baharın sevinçleri asil papatyalar, beyaz melekler 'daha kışa yeni girmişken nasıl özledim sizi biliyormusunuz ?

Yok oldu sevinçlerim yok ...

Çocukluğumun en güzel tablosuydun, nasıl da kovalardık yeşil çimenler arasında renk renk kelebekleri... Kovalarken, incitmeden gelincikleri, ezmeden asil beyaz yüzlü melekleri...

Ağustos akşamları yanıp sönerdi ateş böcekleri ,yasemin çiçeklerinde valsleri , yakalamak isterken 'ben ateş böcelerini ,yasemin çiçeğinin mis kokusu boğardı beni.

Her gelişimde, o tarlaya ' beyaz meleklerin şöleni , dikkat et ezme beni deyişini içim titreyerek 'duyardım . Oysa bugün o papatya tarlası yok olmuş, çocukluğum gibi, anılarımdaki resimleri kim yok edebilir ki?..

Oya Gedik

Kaybettiklerimiz!